TRAIASCĂ CEA DE A 40-a ANIVERSARE A MARII REVOLUȚII SOCIALISTE DIN OCTOMBRIE!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 368
Marți 5 noemb. 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In zilele lui Octombrie 1917, V. I. Lenin dă dispoziții marinarilor din Flota Baltică să ocupe centrala telefonică din Petrograd.

Desen de P. VASILIEV

PE DRUMUL MARELUI OCTOMBRIE

Se împlinesc 40 de ani de la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — cel mai de seamă eveniment din istoria omenirii. Cu acest prilej, popoarele Uniunii Sovietice — și o dată cu ele oamenii muncii din toate țările lumii — trec în revistă transformările ce au avut loc în timpul care s-a scurs din 1917 și pînă acum, realizările obținute pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă.

Infăptuind Revoluția din Octombrie, clasa muncitoare din Rusia, aliată cu țărănimea a deschis epoca lichidării exploatării omului de către om și a înlăturării cauzelor mizeriei și suferințelor omenirii.

Imperialismul mondial a vrut să înăbușe în fașă tînărul stat al muncitorilor și țăranilor. Capitaliștii și moșierii din întreaga lume nu au precupețit nici aurul, nici fierul, nici armele de tot soiul, ca să înăbușe în singe popoarele care își scuturaseră lanțurile robiei. Armatele de intervenționiști au crezut că armele automate și tunurile, tancurile și trenurile blindate vor face să se zguduie pămîntul și să înghită tînăra Rusie născută în Octombrie 1917.

Pămîntul s-a zguduit, dar a înghițit nu tînărul stat, ci sute de mii de intervenționiști care și-au găsit mormintele în pămîntul bun și primitor al Rusiei.

Dușmanii omenirii n-au învățat nimic însă din lecția primită de la muncitorii și țăranii sovietici. Neputincioși, ei au împroșcat cu noroiul minciunilor primul stat socialist din lume, încercînd să înșele masele de oameni ai muncii asupra realității din U.R.S.S.

In ciuda tuturor minciunilor și calomniilor scornite de dușmanii săi, statul socialist s-a dezvoltat continuu, făcînd să strălucească lumina belșugului și a culturii peste a șasea parte a globului pămîntesc.

Năpustind asupra Uniunii Sovietice noi hoarde de intervenționiști — mai bine organizați decît în 1917 — cercurile agresive au încercat din nou, în 1941, să o șteargă de pe suprafața pămîntului. Cotropitorii și-au frînt însă gîtul și de data aceasta. Orînduirea socialistă nu numai că n-a pierit, cum nădăjduiau cei care au împins asupra ei hoardele hitleriste, ci, dimpotrivă. Hitlerismul a fost zdrobit în propriul său bîrlog.

Uniunea Sovietică este azi mai tare ca oricînd. La cea de a 40-a aniversare a Revoluției din Octombrie, ea posedă prima centrală atomo-electrica din lume, prima rachetă balistică intercontinentală și a lansat cel de-al doilea satelit artificial al pămîntului. Popoarele întregii lumii, oamenii de știință din toate părțile globului pămîntesc privesc cu admirație către Țara Socialismului, ai cărei savanți au realizat această uriașă victorie științifică.

Mergînd pe calea Marelui Octombrie numeroase popoare au statornicit orînduirea socialistă în țările lor. Astăzi, există numeroase țări socialiste și un puternic lagăr socialist, care numără aproape un miliard de oameni. In afară de aceasta, în toate țările capitaliste se desfășoară o largă mișcare democratică și socialistă care crește continuu.

Alături de clasa muncitoare, masele de țărani din toate țările lumii își întăresc lupta pentru a face ca în lume să nu mai bubuie tunul și toate armele ucigătoare, să dispară cauza care pricinuiește războaiele. In China Populară 96,6 la sută din numărul țăranilor chinezi sînt uniți în gospodării colective. De asemenea, sînt unite în gospodării colective 85,5 la sută din gospodăriile țărănești din R.P.D. Coreeană, 82 la sută din R. P. Bulgaria, 56 la sută din R. P. Albania etc. Crește și se dezvoltă sectorul socialist în Cehoslovacia, Ungaria etc.

Către țăranii muncitori din lagărul socialist își îndreaptă privirile oamenii muncii de pe ogoare din toate țările lumii. Urmînd exemplul țăranilor sovietici, al celor din țările de democrație populară, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, țăranii din țările capitaliste merg cu pași siguri pe drumul luminat de Revoluția Socialistă din Octombrie. Peste 700 de mii de țărani din Italia fac parte din rîndurile Partidului Comunist Italian și aproape un milion sînt membri ai Federației Muncii din Italia. Aproape 40 la sută din populația satelor franceze este alături de comuniști.

Zi de zi, tot mai mare se face numărul celor conștienți de primejdia ce o prezintă cursa înarmărilor pe care guvernele din unele țări capitaliste au pornit-o în vederea stîrnirii unui nou măcel în lume. De aceea, ei își string din ce în ce mai mult rîndurile în jurul forțelor păcii.

In țara noastră, în condițiile create prin victoriile eroicei armate sovietice împotriva cotropitorilor hitleriști, poporul romîn condus de Partidul Comunist Romîn a răsturnat dictatura fascistă antonesciană și și-a luat soarta în propriile sale mîini. In focul luptei pentru doborîrea clicilor asupritoare pentru un trai din ce în ce mai îmbelșugat, s-a călit alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, făurindu-se astfel forța socială capabilă să răstoarne puterea claselor exploatatoare și să construiască un stat nou, statul muncitorilor și al țăranilor.

Folosind în mod creator experiența Uniunii Sovietice, statul nostru democrat popular întărește și lărgește neîncetat sectorul socialist al economiei sale, pe baza învățăturii leniniste de industrializare a țării și de cooperativizare a agriculturii, singura cale de îmbunătățire continuă a vieții poporului. Ca rezultat al acestei politici, poporul nostru a obținut uriașe succese. Astăzi, producția industrială a R.P.R. reprezintă mai mult de jumătate din venitul național și peste 43 la sută din suprafața agricolă a țării este ocupată de sectorul socialist.

Alături de celelalte popoare ale țărilor de democrație populară, poporul romîn va fi veșnic recunoscător Uniunii Sovietice pentru sprijinul multilateral acordat țării sale. El va face tot ce-i va sta în putință pentru întărirea prieteniei cu marele popor din răsărit și pentru întărirea unității lagărului socialist. Se va strădui să folosească în și mai mare măsură bogata experiență sovietică pentru înlăturarea lipsurilor ce mai există în construcția economică.

Prietenia cu U.R.S.S. constituie chezășia păcii și apărării independenței noastre naționale, chezășia făuririi unui viitor din ce în ce mai luminos pentru cei ce muncesc.

Astăzi, cu prilejul celei de a 40-a aniversări a Revoluției Socialiste din Octombrie, poporul nostru e mîndru că poate sărbători în libertate marele eveniment care a adus o nouă epocă în lume, epoca socialismului și comunismului.

MOMENT

A luptelor crîncenă-alarmă
Pierise pe străzi undeva...
Spre Neva, Palatul de Iarnă
Steag roșu în zori flutura.

Și martor la toate, de veghe
In prea fastuosul palat,
Pe scara de marmoră veche
Stătea un mujic, un soldat.

In liniștea odihnitoare,
Ca după un lucru-mplinit,
Incet răsucea o țigare
Și-și surîdea mulțumit.

V. MOLDOVEANU

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

O veste scurtă, dar plină de semnificații. In seara zilei de 31 octombrie, stațiunile de mașini și tractoare din regiunea Constanța au îndeplinit întregul volum de lucrări planificate pe acest an.

Ca rezultat al muncii pline de abnegație, uneori în condiții deosebit de grele, mecanizatorii au executat în aceste 10 luni cu aproape 83.200 hantri mai mult decît în tot anul trecut.

17 S.M.T.-uri, printre care Cobadin, Țăndărei și Hagieni, au depășit sarcinile de plan ale anului în curs, cu peste 30 la sută.

Numai la arăturile de toamnă, planul a fost depășit pe întreaga regiune cu 33.476 de hantri. Printre fruntași se situează S.M.T. Topologu care a realizat în această campanie peste 4 planuri, Topraisar și Pantelimon cu cîte 2 planuri etc.

Dar simțindu-se nevoia de a se realiza un volum mult mai mare de lucrări decît în anii trecuți, ca rezultat al completei colectivizări a regiunii, toate cele 33 de S.M.T.-uri sprijină în continuare, cu eforturi sporite, gospodăriile colective pentru terminarea grabnică a însămînțărilor și arăturilor de toamnă.

Miile de mecanizatori au hotărît să închine succesul obținut marii sărbători ce se apropie: Cea de a 40-a aniversare a lui Octombrie Roșu.

In cadrul Anului Geofizic Internațional

Uniunea Sovietică a lansat UN NOU SATELIT ARTIFICIAL AL PAMINTULUI

● Cel de al doilea Sputnik cîntărește 508,3 kg. și este de 6 ori mai mare ca primul ● Sputnik 2 se rotește în jurul pămîntului la o înălțime de peste 1500 kilometri ● Prima ființă vie în cosmos: la bordul satelitului se află un cîine ● Aparatura extrem de complexă va furniza științei noi și importante date

Nu a trecut nici o lună de la lansarea primului satelit de către Uniunea Sovietică și iată că în ziua de 3 noiembrie întreaga omenire a aflat că savanții sovietici au lansat în spațiul interplanetar un al doilea satelit artificial.

„Marele Sputnik", cum a fost numit cel de-al doilea satelit, își merită pe deplin numele. Pe cînd primul satelit avea greutatea de 83 de kg. „Marele Sputnik" cîntărește nu mai puțin de 508,3 kg. El reprezintă ultimul etaj al rachetei purtătoare, iar pe bordul său se află containere conținînd aparatură științifică complexă pentru studiul temperaturii, presiunii razelor cosmice, a razelor ultraviolete și a razelor X ale soarelui. In plus, noul satelit are și un pasager viu — cîinele DAMCA. Inchis într-o cabină ermetică, avînd aer condiționat și rezerve de hrană cîinele a suportat bine primele ore de zbor. Datele culese prin radio arată că funcționarea inimii, tensiunea arterială, starea lui generală sînt satisfăcătoare.

De la înălțimea de peste 1.500 km, unde a fost lansat, satelitul înconjoară pămîntul într-o oră și 42 de minute, cu o viteză de aproximativ 8.000 metri pe secundă. Pentru trimiterea în spațiul cosmic a unui asemenea „uriaș" se presupune că s-a întrebuințat un nou combustibil, iar unii savanți sînt înclinați să creadă că s-ar fi utilizat chiar un motor rachetă bazat pe folosirea energiei nucleare. Datorită mărimii sale deosebite, cel de-al 2-lea satelit va răsfrînge mai multe raze solare și va fi mai ușor de văzut chiar cu ochiul liber, ca o stea de strălucire, asemănătoare cu cea a stelei polare.

In lumea întreagă, vestea lansării unui al doilea satelit artificial, greutatea sa enormă, faptul ca are pe el un „pasager" au stîrnit un uriaș interes. Sub titluri ca: „Cel mai fantastic eveniment", „O noutate zguduitoare", „Incă o etapă pe calea cuceririi spațiului interplanetar", ziarele din toate țările publică la loc de frunte vestea lansării lui „Balșoi Sputnik".

Savanți de renume mondial au făcut declarații entuziaste, recunoscînd că lansarea celui de-al doilea satelit este o grandioasă victorie a științei și tehnicii sovietice, care s-a ridicat pe culmi încă neatinse. Recepționate în întreaga lume, semnalele satelitului au fost retransmise de toate posturile de radio și ascultate de milioane și milioane de oameni.

Chiar și cei mai înrăiți calomniatori ai Uniunii Sovietice au fost nevoiți să recunoască faptul că U.R.S.S. are un important avans științific asupra Statelor Unite. Cu amărăciune, unii comentatori americani relevă faptul că S.U.A. n-au putut trimite în spațiul cosmic nici măcar un satelit de două kg în timp ce „Marele Sputnik" are peste 500 de kg. In plus, prezența cîinelui în satelit, care probabil va reuși să fie readus viu pe pămînt, este considerată ca o problemă-cheie pentru viitoarele călătorii interplanetare cu pasageri.

Savanții și cercetătorii sovietici au consacrat lansarea satelitului celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Pentru munca lor neobosită, pentru victoria lor măreată îi felicită însă nu numai poporul sovietic, ci toate popoarele lumii. Lansarea celui de-al doilea satelit este o nouă și strălucită dovadă a uriașului progres tehnic și științific realizat de Uniunea Sovietică, patria socialismului victorios.

In cinstea marii sărbători

Succese de seamă la gospodăria de stat Popești-Leordeni

In cinstea marii sărbători, colectivul de muncă din gospodăria de stat Popești-Leordeni, regiunea București, a livrat statului pentru aprovizionarea populației Capitalei, peste planul anual, 962 de tone de legume și zarzavaturi, 266 de tone de fructe și pepeni, 40.000 de litri de lapte de vacă, 261.000 de fire de flori, 80 de tone de grîu etc.

In prezent oamenii muncii din această unitate luptă pentru depășirea sarcinilor de plan și la celelalte sortimente.

In cinstea zilei de 7 Noiembrie, 20 de familii de țărani muncitori din satul Hunia, comuna Maglavit, regiunea Craiova, și-au unit pămînturile, constituind o nouă întovărășire agricolă. Iată-l în fotografie pe țăranul cu gospodărie mijlocie Ion Tomiță, care a adus în întovărășire tot pămîntul pe care-l are.

Noi și importante victorii pe calea transformării socialiste a agriculturii

Raioanele Sînnicolau Mare și Gura Jiului complet cooperativizate

Pe ulițele satelor bănățene din raionul Sînnicolau Mare au fost înălțate în aceste zile, în cinstea Marelui Octombrie, steagurile roșii ale unei însemnate victorii: terminarea cooperativizării agriculturii. Aproape 14.000 de familii cu cca 60.600 ha au intrat în cele 25 de gospodării agricole colective, o cooperativă de producție cu rentă și 54 de întovărășiri. Succesele mari dobîndite în acest raion îndeosebi în lunile septembrie și octombrie, cînd au intrat în diferite forme cooperatiste aproape 50 la sută din numărul total de familii, se datoresc atît intensificării muncii politice de masă, cît mai cu seamă, recoltelor bogate dobîndite de gospodăriile colective din raion. Așa, de pildă, colectiviștii din Pesac au scos în medie 6.950 kg porumb știuleți la hectar, cei din Lovrin 2.196 kg grîu la hectar, în timp ce în sectorul individual media a fost la grîu de 1200 kg etc. Multe gospodării colective ca cele din Varlaș, Lovrin, Sînnicolau Mare sînt milionare.

Veniturile colectiviștilor au crescut mult. De exemplu la Pesac un singur om a primit numai ca plată suplimentară pentru depășirea de plan la porumb, aproape un vagon din acest produs.

Sîmbătă 2 noiembrie și regiunea Craiova a raportat cu mîndrie partidului și guvernului că are un raion cu agricultura complet cooperativizată: Gura Jiului. In această zi ultimele familii de țărani muncitori din comuna Dănești au intrat în întovărășirile agricole. Astfel cele 17.000 familii muncesc în comun o suprafață de 50.600 ha în 13 gospodării colective, 13 cooperative de producție cu rentă și 47 întovărășiri. Caracteristic pentru raionul Gura Jiului este faptul că agitatorii care au muncit aci neobosiți pentru cooperativizare au pus accent deosebit în unele comune pe înființarea cooperativelor cu rentă, ca fiind o formă mai accesibilă țăranilor muncitori cu gospodării mijlocii. In prezent din cele 15 comune doar două nu au cooperative cu rentă. Rezultatele dobîndite de aceste unități cooperatiste au constituit un puternic îndemn pentru cei rămași în afară. De pildă membrii cooperatori din Căciulătești au scos 6000 kg porumb știuleți la ha.

Exemplul țăranilor muncitori din aceste două raioane, primele cooperativizate în Banat și Oltenia, constituie o pildă însuflețitoare pentru toți țăranii muncitori din satele patriei pentru a păși pe calea agriculturii socialiste, calea belșugului.

Despre viața tot mai îmbelșugată a colectiviștilor și întovărășiților vorbesc și cele peste 1100 case noi construite în ultimii trei ani în raionul Sînnicolau Mare.

In fotografie: cea de a 68-a casă nouă ce se înalță în comuna Lovrin.

Zile de muncă-record la S. M. T.-Tecuci

Mecanizatorii de la S.M.T. Tecuci, regiunea Galați, antrenați în întrecerea socialistă, au organizat de curînd 3 zile de muncă-record, pentru a întîmpina cu cinste măreața zi de 7 Noiembrie.

Muncind cu vrednicie pe ogoarele celor 32 gospodării colective și 68 întovărășiri, harnicii mecanizatori de la S.M.T. Tecuci, au reușit ca în aceste zile să înregistreze un rodnic bilanț. Planul de producție al campaniei de toamnă de 10.450 hantri a fost îndeplinit și depășit cu 2 procente. S-au evidențiat în mod deosebit în aceste zile tractoriștii Ion Calană, C. Diaconu, I. Sava și N. Verde (care și-au depășit planul anual cu 100—160 hantri) și brigăzile a 16-a condusă de Corbari Ștefan și a 4-a (șef brigadă Dibu Costică). Aceste două brigăzi, lucrînd pe ogoarele colectiviștilor și întovărășiților din comunele Drăgușeni, Adam, Cosmești, Furceni și Movileni, au înregistrat cele mai mari depășiri ale planului anual de producție.

I. LEȘEANU

Realizările centrului mecanic

Muncitorii centrului mecanic Craiova cinstesc cea de a 40-a aniversare a Marii Revoluții din Octombrie cu însemnate realizări în muncă. In cursul lunii octombrie au reușit să repare 8 tractoare și 13 motoare de tractor. Intre alte realizări au fost recondiționate 10 chiulase, 16 roți de direcție, 16 steluțe de tractor etc. Cît privește fabricarea de diferite repere de tractor, cum sînt: bucșe de role, suporți stînga și dreapta, șuruburi pentru steluțe etc. de asemenea sarcinile de plan au fost depășite.

Succese frumoase au fost dobîndite și în ceea ce privește economiile. Bunăoară, reparatul unui tractor a costat numai 16.500 lei în loc de 17.400 cît era planificat, iar reparatul unui motor numai 4.000 lei față de 4.700 lei. In total, economiile realizate la reparații, recondiționări de piese și consum de combustibil întrec cifra de 25000 lei, pe luna octombrie. Economiile obținute au adus o contribuție însemnată la reducerea prețului de cost care numai în cursul trimestrului al 3-lea a scăzut cu 25 la sută.

B. GHEORGHE

V. I. Lenin stînd de vorbă cu țăranii la Gorki.

Desen de P. VASILIEV

CĂLĂUZIȚI de Marele Octombrie

Priviți graficul alăturat.

La începutul anului 1950 porniseră pe drumul vieții noi 4.042 de familii de țărani muncitori. Erau membri ai celor 56 de gospodării colective. Puține unități, puțini membri. O picătură din oceanul nesfîrșit al gospodăriilor individuale, al țăranilor muncitori ce așteptau cu curiozitate și teamă — teama pe care o produce noul cînd e prea îndrăzneț — să vadă ce va ieși din acest temerar început.

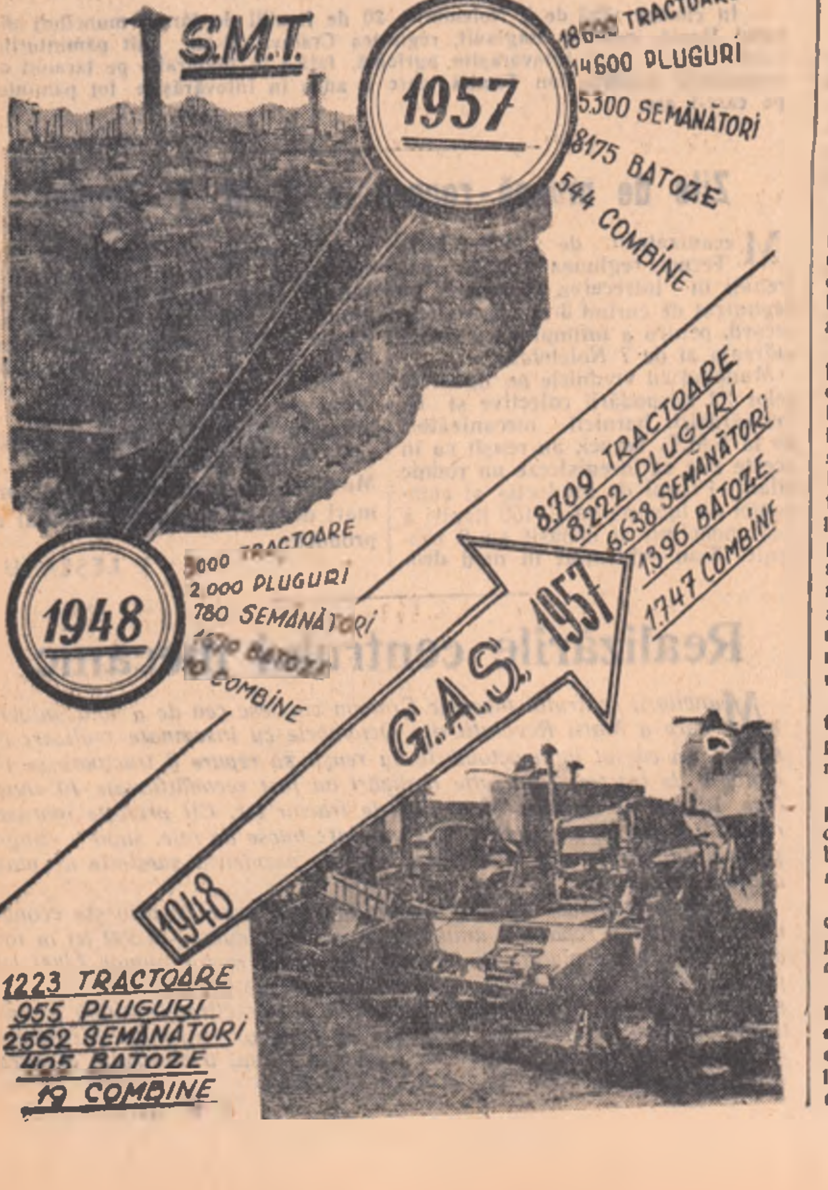
Dar iată că numărul gospodăriilor colective sporește. Curiozitatea crește. Încetul cu încetul se spulberă teama. Noul nu mai înspăimîntă, devine atrăgător, dar oamenii îl acceptă greu.

Și anii trec. Un ziar anunță că primul sat a fost complet cooperativizat. Mai tîrziu aflăm că s-a cooperativizat în întregime o comună, apoi un raion, o regiune... Anul acesta, în ajunul zilei de 23 August o nouă treaptă fusese urcată. Se colectiviza primul raion. Pe drumul lui Octombrie oamenii nu mai pășesc unul cîte unul. La 1 octombrie, anul acesta, unitățile agricole cuprindeau 1.111.741 de familii. Cîte or cuprinde astăzi? Statisticile nu pot ține pasul cu mersul cooperativizării. E o lipsă pe care nu le-o imputăm. Cooperativizarea mă face să o asemăn cu mersul unui tren. Dar nu, e greșit. Trenul oprește în gări. Cooperativizarea e ca o apă căreia îi dai drumul într-o orezărie. Nu stă o clipă locului și, pînă nu acoperă toată orezăria, nu poți spune unde a ajuns.

Tătarul Abib Bechir e colectivist de șapte ani. Radu Năstase din Urziceni s-a înscris alaltăieri în întovărășire. Abib e în vîrstă, Radu încă-i flăcăiandru. Deosebire de vîrstă, de naționalitate, de loc, de forma cooperatistă pe care au îmbrățișat-o, de data cînd fiecare și-a unit ogorul cu al vecinilor... Îi alătură doar faptul că amîndoi au pornit pe drumul lui Octombrie. Abib e comunist. Nu știu dacă poartă carnetul roșu în dreptul inimii. Că poruncile partidului le are adînc săpate în inimă, asta știu. Fără partid Abib n-ar fi nimic. Poate nici o prezență fizică. Nu puțini de un neam cu el au căzut doborîți de gloanțe în vremea diversiunilor naționaliste. Intrarea lui Abib în gospodărie, încă acum șapte ani, a fost ceva firesc, a izvorît din îndemnul conștiinței lui de comunist. Radu Năstase nu-i membru de partid. Pînă să-l aducă în întovărășire, comuniștii s-au străduit mult. Vroia să-și aibă pămîntul lui, perechea lui de cai. Pe aceștea le putea avea și-n întovărășire, dar se gîndea că după un timp întovărășiții o să vrea gospodărie colectivă. A devenit totuș întovărășit. Acum se pregătește să intre în gospodărie. Printre primele cereri va fi și a lui. Așa a promis. Și a promis fără să-l mai îndemne cineva. Pămîntul și caii l-au ținut deoparte de întovărășire. Acum nimic nu-l mai poate opri să pășească hotărît pe drumul deschis țărănimii în viforosul Octombrie 1917.

Cînd scriu aceste rînduri o veste dă ocol țării: raionul Sînicolaul Mare a terminat cooperativizarea. Aproape 14.000 de familii — romîni și germani, maghiari și sîrbi — au intrat în gospodării și în întovărășiri. Se emiteau păreri — cine anume, nu-i greu de ghicit — că dincolo de munți nu se va cooperativiza curînd vreun raion. Faptele au dat acestei păreri răspunsul cuvenit. Cel mai convingător. Curînd noi raioane bănățene, din Ardeal din Craiova și din regiunea București vor termina cooperativizarea.

Țăranii muncitori din țara noastră au întîmpinat aniversarea Marii Revoluții luptînd pentru triumful ideilor ei.

COLECTIVA noastră-i BUNĂ

Foaie verde și-o alună
Colectiva noastră-i bună.
Rîde ca și o mireasă
Cînd intră mirele-n casă.
Cîntă ciocîrlia, cîntă,
Pe tarla munca se-avîntă.
Și brigada de cu zori
E la muncă pe ogor
Duduie batoza-n plin
Traiul nostru e senin
Pe ogor după tractor
Crește griul mai cu spor.
Colectivă, să trăiești,
Că tu dragă ne mai ești,
Ne-ai adus lumin-n sat,
Libertate tu ne-ai dat.

Drag mi-e la GOSPODĂRIE

Frunză verde flori din vie
Drag mi-e la gospodărie
Că vin seara de la cîmp
Văd lanul de grîu frumos
Suflă-l vîntu-n sus și-n jos
Mai îl suflă către soare
Drag mi-e că nu văd răsoare.
Bine-mi place a lucra
Pămîntul tot e tarla,
Că lucrăm toți împreună
Și stătem cu voie bună.
Merem la lucru cîntînd
Și iar venim fluierînd
Fluierăm cu voie bună
Dacă lucrăm împreună.

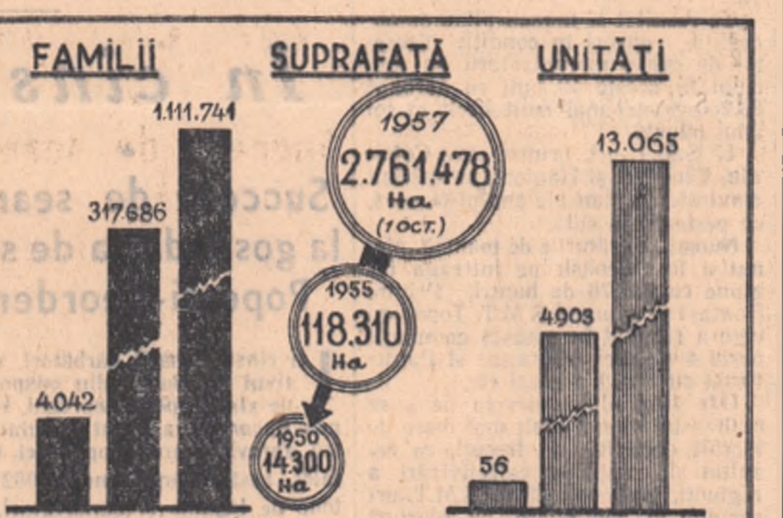
Festivalul R. S. S. Kazahe în regiunea Craiova

În satele regiunii Craiova s-a sărbătorit zilele acestea Festivalul R.S.S. Kazahe. Țăranii muncitori, colectiviști și fruntași ai recoltelor bogate, care au vizitat Uniunea Sovietică, au împărtășit țăranilor muncitori aspecte din munca și succesele colhoznicilor din Kazahstan și din alte republici sovietice socialiste.

Echipele artistice de amatori de la sate au prezentat numeroase spectacole în aproape 1.000 de cămine culturale.

În raioanele Băilești, Strehaia, Segarcea și altele s-au organizat expoziții și standuri de cărți.

Marea familie

Cifrele cuprinse în graficul de mai sus redau situația cooperativizării agriculturii pînă la 1 octombrie 1957. Ar fi însă nedrept să lăsăm necunoscute înfăptuirile din cursul lui octombrie. Un fapt deosebit de important se petrece în ultima vreme: procesul de cooperativizare a satului se dezvoltă tot mai mult în adîncime, mare parte dintre țăranii muncitori intră în gospodăriile colective. Într-o singură zi peste 5.000 de familii de săteni din raionul Bujoru au semnat cereri pentru gospodăria colectivă. În raionul Slobozia, a cărei cooperativizare s-a săvîrșit cu 2 luni în urmă, 5 comune sînt deja în întregime colectivizate. Gura Jiului, primul raion din Oltenia complet cooperativizat are, pe lîngă întovărășiri, 13 gospodării colective și 13 cooperative agricole de producție.

Oameni cu care ne mîndrim

DE LA INIMĂ LA INIMĂ

„Eu m-aș înscrie în colectivă dar nu vrea nevasta". Am auzit acest refren spus și răsspus în zeci de sate constănțene. Venea soția. Eu nu vreau? Tu nu vrei! Bărbatului i se împurpura fața.

În aparență hazlii, aceste incidente scoteau la iveală o anumită concepție a bărbatului, rămasă din apuse timpuri: dacă el nu vrea ceva, soția să-i asculte cuvîntul.

Jocul de-a v-ați ascunselea avea doar rostul să mascheze la unii indivizi propriile lor șovăieli. În orice caz femeile aveau să pună capăt în curînd acestui joc.

Maria Anghel din Peștera e colectivistă. Cele aproape 400 de zile-muncă efectuate în acest an în gospodăria colectivă stau mărturie a hărniciei ei. Nu putea să sufere învinuirile ce se aduceau femeilor. Era convinsă că cele mai multe sătence nu se opun intrării în gospodărie.

A pornit pe la casele suratelor. Ca și ele, altădată nu era mai puțin obidită. Au vorbit de la inimă la inimă. Despre copii, despre rosturile casei, despre traiul din gospodăria colectivă. Le-a arătat Maria Anghel ce a primit ca răsplată a muncii sale de peste an.

Privea cîte una la bareta prinsă pe pieptul colectivistei.

— De ce ai fost decorată?

— Ce, nu știi? Pentru că am muncit.

Vorbele spuse de o decorată cu Ordinul Muncii sînt vorbe de nădejde.

Se despărțeau. Colectivista pleca spre alte case, iar gazda rămînea să-i spună bărbatului ce au de făcut...

Zeci de femei din Peștera îi vor mulțumi curînd Mariei Anghel pentru strădaniile ei neobosite de a le fi îndemnat pe drumul bunăstării.

M. IORDACHE

La școala hărniciei

Cînd a aflat că va fi trimis să-și întocmească lucrarea pentru examenul de stat la gospodăria de stat Cotușca din regiunea Suceava studentul stagiar Ștefan Prișca, de la facultatea de zootehnie din Iași, s-a bucurat din toată inima. Despre Constantin Adochiței auzise în nenumărate rînduri. Știa că pentru realizările sale i se decernase, în 1954, titlul de Erou al Muncii Socialiste, iar la ultimele alegeri fusese reales deputat în Marea Adunare Națională.

Întocmindu-și lucrarea sub supravegherea lui Constantin Adochiței, Ștefan Prișca era sigur că va realiza ceva bun.

În primul rînd l-a impresionat hărnicia lui Adochiței. Unui coleg i-a și scris: „Aș putea spune că tov. Adochiței este ca argintul viu. Acum îl vezi la grajdul de vaci, peste cinci minute îl afli la cel de viței, dar peste puțin timp este la director și așa mereu. Dacă mi-ai cere să-ți spun care sînt însușirile sale cele mai de preț m-aș rezuma la atît: o adevărată pasiune pentru munca sa, dublată de o perseverență dusă la extrem".

Cît privește numeroasele sale cunoștințe practice despre creșterea vițeilor și exploatarea vacilor de lapte, Ștefan Prișca a aflat și mai multe. Cu acest prilej i-a cunoscut și biografia. Născut în primăvara furtunosului an 1907, tov. Adochiței a avut o copilărie tristă. Sărăcia lucie a părinților l-a silit să intre de mic, la vîrsta de 11 ani, îngrijitor la vaci la ferma de stat Trestian, de lîngă Dorohoi, alături de tatăl său. De atunci moș Costică nu s-a mai despărțit niciodată de munca de îngrijitor. Și pasiunea lui pentru animale a crescut mereu. Posibilități de a aplica ce știa însă n-a avut decît atunci cînd a început să lucreze în actuala gospodărie de stat din Cotușca. Prin anul 1949, aci fuseseră aduse un număr de 53 vaci Pintzgau spre recondiționare. Le-a luat în primire tov. Adochiței. Deși multe erau în stare de reformă, slăbite, el a făcut în cîțiva ani o cireadă de toată frumusețea, care numără azi 197 capete. De atunci în fiecare an brigada tov. Adochiței a depășit producția de lapte planificată, iar media pe cap de vacă a crescut continuu. La dobîndirea acestor rezultate l-au ajutat mult și cunoștințele desprinse din cărți, mai cu seamă cele din traducerile cărților de specialitate sovietice. Cunoștințele acestea i-au fost recunoscute de altfel și oficial, în anul acesta, prin acordarea diplomei de maistru crescător de animale, în urma unei examinări ce i s-a făcut la Centrul școlar veterinar din București.

S. PLEȘOIANU

Cu peste trei planuri anuale...

Cu cîțiva ani în urmă, într-o dimineață însorită, la poarta S.M.T.-ului Ulmeni au poposit doi ciobani: Bodoloagă Vasile și văru-său, Bodoloagă Niculae. Le intrase în cap să-și schimbe meseria și să învețe a conduce tractorul.

Unii la început mai făceau haz de cei doi ciobani. Curînd însă, cînd s-a văzut că la lecțiile teoretice și practice Bodoloagă Vasile îi lăsa în urmă pe ceilalți tovarăși ai lui, glasurile au amuțit.

Iar Vasile a învățat ca nimeni altul. Tăcut de felul lui, chiar morocănos, la treabă nu-l întrecea nimeni, după ce i s-a dat în primire un tractor. În scurtă vreme a devenit cunoscut prin priceperea lui la montatul și demontatul motorului. Mecanicii mai bătrîni, iarna, îl luau pe lîngă ei, ca să-i ajute la lucrările complicate de reparații.

...L-am văzut la lucru acum cîteva zile. El mi-a spus:

— Am avut planificat să execut 212 hantri în 1957. Pînă la 15 octombrie executasem 684 de hantri. Am „tras" strașnic nu numai în primele două campanii, ci și în cea de toamnă. Că am vrut mușai să întîmpin ziua de 7 Noiembrie CU PESTE 3 PLANURI ANUALE ÎNDEPLINITE. Mă gîndesc că fiecare tractorist poate să învețe tainele motorului la fel ca și mine. În trecut, asta nu era posibil. Cînd aveam 13 ani, am mai vrut să învăț tractorul. Dar chiaburul, proprietarul tractorului, a rîs de mine: „vezi, bă, mi-a zis, că am eu niște oi, să le păzești". Și ce să fac? Atunci am intrat la oi. Acum viața mi s-a schimbat. Să vii mata să-mi vezi cele două biciclete — una „de zi de lucru" și una de sărbătoare, — trenciurile, paltoanele, aparatul de radio...

Apoi, Bodoloagă Vasile s-a scuzat și a alergat la tractor. Și cum se depărta de margnea tarlalei eu vedeam în el miile și miile de tineri, care, la fel ca și el, au pornit în acești ani spre lumină și progres.

ION DRINCU

AGRONOMUL

Fără îndoială că nimic nu poate caracteriza mai bine un om decît faptele sale. În această privință faptele agronomului Anghel Zlate sînt deosebit de grăitoare.

Era în toamna anului 1955, cînd comunistul Anghel Zlate a pășit pentru prima oară în comuna Pietrele din raionul Giurgiu. La început munca a fost grea. Nu cunoștea oamenii, și nici problemele ce-i frămîntau. A căutat însă să se apropie de țăranii muncitori și să le trezească interesul pentru aplicarea metodelor științifice de lucrare a pămîntului. Curînd, au început să se închege primele discuții. Iar oamenii au fost impresionați de pasiunea cu care agronomul le vorbea de agricultură. Cu timpul gospodarii din comună au prins gustul cititului și printre ei au început să circule broșurile tehnice de popularizare a diferitelor metode avansate agrotehnice.

Fiind zi de zi în mijlocul țăranilor muncitori, le-a cîștigat încrederea și a reușit să-i convingă să părăsească obiceiurile moștenite din bătrîni în lucrarea pămîntului. Dacă pînă la sosirea lui în Pietrele porumbul se semăna prin împrăștiere, acum peste 60 la sută din săteni îl seamănă cu mașinile. În afară de aceasta, mulți țărani muncitori din comună au început să folosească și sămînță de porumb hibrid. A fost de asemenea dezrădăcinat și obiceiul dăunător de a se mușuroi porumbul. La răspîndirea metodelor avansate ce le recomanda, agronomului Anghel Zlate i-au fost de mare ajutor loturile experimentale pe care le-a organizat în comună.

În 1955, la sosirea sa în comună, nu exista sector socialist. Împletind cu succes munca pentru îndeplinirea sarcinilor în campaniile agricole cu munca pentru transformarea socialistă a agriculturii el a adus o contribuție însemnată la formarea celor 4 întovărășiri agricole existente azi în comuna Pietrele.

Paralel cu munca ce o desfășoară pentru lărgirea sectorului cooperatist, agronomul Anghel Zlate sprijină și îndrumă activ întovărășirile constituite. Astfel, el a reușit să convingă pe întovărășiți să-și înființeze loturi de teren a căror producție să fie destinată constituirii fondului de bază.

Datorită îndrumărilor sale, în comună s-au obținut anul acesta recolte bogate. În vară, întovărășirea „30 Decembrie" a scos la hectar o producție de peste 2.000 kg grîu. Acum, cu ocazia recoltării porumbului, a reieșit că media obținută în cele 4 întovărășiri la această cultură este de 3.500 kg la hectar.

— Cu cît înfrîngi greutăți mai mari, cu atît poți învăța mai multe. Și eu, la Pietrele, am învățat mult, mult de tot, mi-a spus agronomul Anghel Zlate la despărțire. Din cuvintele lui am desprins cît de mare este bucuria realizărilor înfăptuite

OVIDIU GHERMAN

Colaborarea tehnico-științifică pe tărîmul agriculturii între U. R. S. S. și R. P. R.

Ing. MARIN STANCU
adjunct al Ministrului Agriculturii și Silviculturii
Șeful Departamentului Agriculturii

Progresul civilizației omenirii se bazează, printre altele, pe schimbul de idei, pe colaborarea largă a popoarelor în domeniul producției de bunuri materiale și spirituale. Cu cît mijloacele de circulație ale acestor bunuri s-au înmulțit cu atît progresul a fost mai mare.

La temelia oricărei noi cuceriri științifice, tehnice sau ideologice stau cuceriri anterioare. Progresul realizat într-o țară nu poate fi izolat, închis în granițele acelei țări: mai curînd sau mai tîrziu el va fi însușit și folosit și de alte popoare. Desigur că timpul în care o cucerire nouă, realizată într-o țară, este preluată de alte popoare, depinde de relațiile dintre state, de vecinătatea lor, precum și de alte condiții mai mult sau mai puțin asemănătoare, care duc la preluarea mai devreme sau mai tîrziu a realizărilor din toate domeniile de activitate umană.

În epoca contemporană relațiile dintre diferitele țări sînt determinate în primul rînd de structura social-economică a statelor respective.

Statele socialiste sînt unite între ele printr-o strînsă prietenie, prin relații care se dezvoltă neîntrerupt și care se bazează pe deplina egalitate, respect și avantaje reciproce.

Relațiile dintre statele capitaliste se caracterizează prin asuprirea și exploatarea țărilor mai puțin dezvoltate de către țările mai dezvoltate.

Țara noastră are o experiență proprie în această privință. Pînă în 1944 ea s-a dezvoltat în condițiile sistemului economic mondial capitalist, iar după 1944 în condițiile sistemului mondial economic socialist.

În condițiile sistemului mondial economic capitalist Romînia era o țară cu o industrie slab dezvoltată și cu o agricultură înapoiată. Țările capitaliste puternic dezvoltate au împiedicat creșterea industriei, au obligat Romînia să fie în permanență tributară trusturilor și monopolurilor imperialiste, să importe cea mai mare parte din produsele industriale necesare consumului intern.

În condițiile sistemului mondial economic socialist, Romînia și-a dezvoltat într-un timp scurt industria, realizînd în anul 1956 o producție globală industrială de peste trei ori mai mare decît producția din 1938, iar în unele ramuri producția a crescut de 5—6 ori.

Înainte de 1944, în relațiile cu țările capitaliste Romînia deținea locul de apendice agrar al diferitelor grupări imperialiste de care era dependentă. Cu toate că era una din principalele furnizoare de produse agricole, în ce privește dezvoltarea agriculturii continua să rămînă o țară înapoiată, atît în ceea ce privește echiparea cu mașini și utilaj agricol modern cît și în ceea ce privește producția. Este suficient să arătăm că în anul 1931 revenea un tractor convențional de 15 CP la 2077 hectare teren arabil. După intrarea Romîniei în sistemul mondial economic socialist, parcul de tractoare și mașini din agricultură a crescut an de an. La începutul anului 1957 revenea un tractor convențional de 15 CP la numai 301 ha teren arabil.

În anii puterii populare a crescut continuu și volumul total al producției vegetale. Comparînd datele statistice existente reiese că față de producția globale din 1938 — cele mai mari din perioada dinainte de cel de al doilea război mondial — în 1957 s-au obținut cu 339.540 mai multe tone de grîu, cu 2.323.165 mai multe tone de porumb, de peste 4 ori mai multă sfeclă de zahăr și floarea-soarelui și de peste două ori mai mulți cartofi (după datele provizorii ale D.G.S. evaluări).

Este evident că în anii regimului nostru democrat-popular și în sistemul mondial economic socialist, forța economică a țării noastre a căpătat depline posibilități de dezvoltare.

Colaborarea dintre Romînia și Uniunea Sovietică s-a stabilit imediat după eliberarea țării noastre de sub jugul fascist.

Romînia a trecut printr-o perioadă extrem de grea, războiul a provocat o gravă ruină economică care s-a accelerat în cei doi ani de secetă cumplită. Țările capitaliste, care pierduseră în Romînia o bună piață de desfacere și o sursă importantă de materii prime, au organizat blocada economică cu scopul de a sugruma noul stat suveran și independent și a-l readuce în lagărul capitalist. Trebuia, cu propriile noastre forțe, să repunem în funcție minele și uzinele, să refacem agricultura și să înlăturăm foametea care ne amenința.

Livrările de mașini și utilaj, de materii prime și alimente din U.R.S.S. au constituit un ajutor de o valoare imensă în înfrîngerea greutăților ivite la începutul existenței noastre ca stat liber. Astfel planurile puterilor imperialiste de a lichida noua orînduire au fost zădărnicite.

În etapa următoare, colaborarea economică cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară a creat condițiile pentru înfăptuirea programului de construire a bazelor socialismului în R.P.R.

Datorită acestei colaborări, Romînia a părăsit locul de țară înapoiată, pe care îl ocupa în rîndul țărilor europene, și-a dezvoltat o industrie proprie și a obținut progrese mari în agricultură, apropiindu-se treptat de țările înaintate.

Agricultura romînească a pășit pe calea socialistă care îi permite să introducă în practică tehnica modernă și cuceririle științei, lucru ce era cu neputință de realizat în condițiile latifundiilor exploatate în dijmă și a pulverizării proprietății țărănești în multe milioane de parcele.

Concomitent cu trecerea gospodăriilor țărănești de pe pozițiile proprietății individuale mici și mijlocii la formele gospodăriei mari socialiste, are loc un proces fecund de modernizare a agriculturii, de mecanizare a proceselor de producție, de chimizare, de trecere de la sistemul de agricultură extensivă specific Romîniei de ieri, la agricultura intensivă, cu un volum mare de producție-marfă și o productivitate ridicată a muncii.

Un important factor de progres tehnic și de creștere a forțelor de producție din agricultura R.P.R. îl constituie colaborarea tehnico-științifică cu U.R.S.S.

Colaborarea tehnico-științifică dintre R.P.R. și U.R.S.S. se dezvoltă în numeroase direcții pe baza acordurilor bilaterale încheiate între cele două părți: se efectuează un larg schimb de documentație tehnică, se acordă ajutor la întocmirea lucrărilor de proiectare, se trimit oameni de știință, de specialitate și muncitori calificați pentru a acorda ajutor pe teren, se acordă sprijin în pregătirea cadrelor tehnico-științifice, se fac schimburi de experiență în domeniul organizării muncii și tehnologiei producției etc.

Caracteristica acestei colaborări constă în faptul că ea se realizează pe baza deplinei egalități în drepturi, a avantajului reciproc și a neamestecului în treburile interne.

În al doilea rînd, prin această colaborare nu se urmăresc scopuri comerciale: documentațiile, licențele, prospectele etc. se acordă gratuit și nu prin vînzări la prețuri fabuloase — așa cum se practică în țările capitaliste.

În al treilea rînd, nu se consumă fonduri și energie și nu se pierde timp în studierea unor probleme a căror rezolvare a fost deja găsită în una din țările respective.

La aceste avantaje se mai adaugă marile avantaje pe care ni le oferă colaborarea cu țara în care agricultura a făcut progrese uriașe.

Uniunea Sovietică este țara în care s-a înfăptuit pentru prima dată în lume trecerea de la mica gospodărie înapoiată la marea gospodărie cooperatistă. Experiența de 40 de ani de organizare a agriculturii pe baze socialiste nu poate fi luată din nici o altă țară. Uniunea Sovietică este patria care a dat lumii pe unii din cei mai profunzi gînditori pe tărîmul științelor agricole, este patria lui Dokuceaev, Kosticev, Viliams, Timiriazev, Miciurin și a altor eminenți savanți agronomi de renume mondial. Ea este țara în care s-a născut și a rodit cea mai progresistă concepție în științele biologice: concepția biologică miciurinistă.

Vasta experiență a U.R.S.S. și avantajele ce decurg din colaborarea noastră contribuie la construirea socialismului în țara noastră, la evitarea a

(Continuare în pag. 4-a)

7 NOIEMBRIE

AGRICULTURA SOVIETICĂ în 40 de ANI

Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, înfăptuită sub conducerea Partidului Comunist, în frunte cu V. I. Lenin, a deschis o nouă eră în istoria omenirii—era prăbușirii capitalismului și a construirii unei societăți noi, a societății socialiste.

Pentru întîia oară în istoria omenirii un popor a devenit stăpîn al țării sale și într-un răstimp istoric scurt și-a făurit o puternică industrie, a înfăptuit colectivizarea agriculturii, a efectuat o revoluție culturală, a lichidat clasele exploatatoare și a construit societatea socialistă.

In locul mulțimii de gospodării țărănești individuale mici, în U.R.S.S. s-a creat, prin sistemul colhozurilor, stațiunilor de mașini și tractoare și al sovhozurilor, cea mai înaintată agricultură din lume, o agricultură mecanizată, o agricultură care și-a dovedit cu prisosință superioritatea.

Pășind pe calea agriculturii socialiste arătată de partid, oamenii muncii de pe ogoarele Țării Sovietice au pus temelii trainice pentru propășirea și înflorirea țării lor, pentru asigurarea de materii prime necesare industriei și de produse alimentare pentru populație, pentru bunăstarea întregului popor sovietic.

ACESTA a fost INCEPUTUL

Unul din primele decrete ale puterii sovietice a fost Decretul despre pămînt, document istoric care a înfăptuit un vis de veacuri al țărănimii.

In ajunul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Rusia țaristă era o țară agrară înapoiată, cu o tehnică agricolă primitivă. Din 367 milioane hectare de pămînt, 152 milioane hectare aparțineau familiei țarului, moșierilor și mînăstirilor, peste 80 milioane hectare erau ale chiaburilor și numai 135 milioane hectare aparțineau țăranilor muncitori.

Neavînd pămînt, țăranii duceau o viață de mizerie și se vedeau de multe ori nevoiți să părăsească satele în căutare de lucru. Două milioane de țărani săraci plecau în fiecare an la lucru în părțile de miază-zi ale țării, în Ucraina și în Caucazul de Nord, unde trudeau din greu pe pămînturile moșierilor și ale chiaburilor.

Decretul despre pămînt le-a dat țăranilor peste 150 milioane de hectare de pămînt din domeniile care aparținuseră înainte de Revoluție familiei țarului, mînăstirilor, moșierilor și statului. In afară de aceasta, cele peste 80 milioane de hectare de pămînt ce aparținuseră chiaburilor s-au dat în folosința țăranilor care au intrat în colhozuri.

In Uniunea Sovietică pămîntul se află în mîinile celor ce-l muncesc. Colhozurile din Țara Sovietică au azi în folosință veșnică și gratuită 653 milioane hectare de pămînt în care intră și pădurile și alte domenii. In afară de aceasta, colhozurile au în folosință pe termen lung 185 milioane hectare de pămînt din fondurile funciare și silvice ale statului. Sovhozurile și gospodăriile auxiliare posedă peste 90 milioane hectare de pămînt.

● Uniunea Sovietică ocupă un loc de frunte în lume în producția și recolta la hectar a bumbacului. In anul 1956 suprafețele cultivate cu bumbac au crescut de trei ori față de anul 1913, recolta globală a crescut de 6 ori, iar recolta la hectar - de 2 ori.

● In Rusia de dinainte de Revoluție numai marile moșii aveau agronomi. In U.R.S.S. lucrau în anul 1956 475.000 de specialiști agricoli cu studii superioare și medii. In fiecare colhoz lucrează un agronom sau un zootehnist, iar în multe colhozuri și unul și altul.

● Familia Agafiei Sumilova din colhozul „Timiriazev" raionul Gorodețki, regiunea Gorki, a primit anul trecut pentru zilele-muncă prestate peste 20.000 ruble în numerar, 1.800 kg de grîne, peste 14 tone de cartofi și legume.

Colhozul „Lenin" din raionul Ceadîr-Lunga (R.S.S. Moldovenească) a obținut anul trecut un venit de 15,5 milioane ruble. Din acestea două milioane le-a dat ferma de porci a colhozului.
In fotografie: un aspect de la ferma de porci a colhozului „Lenin".

Cadre calificate

In anii puterii sovietice au fost pregătite cadre calificate pentru toate ramurile economice naționale, printre care și pentru agricultură.

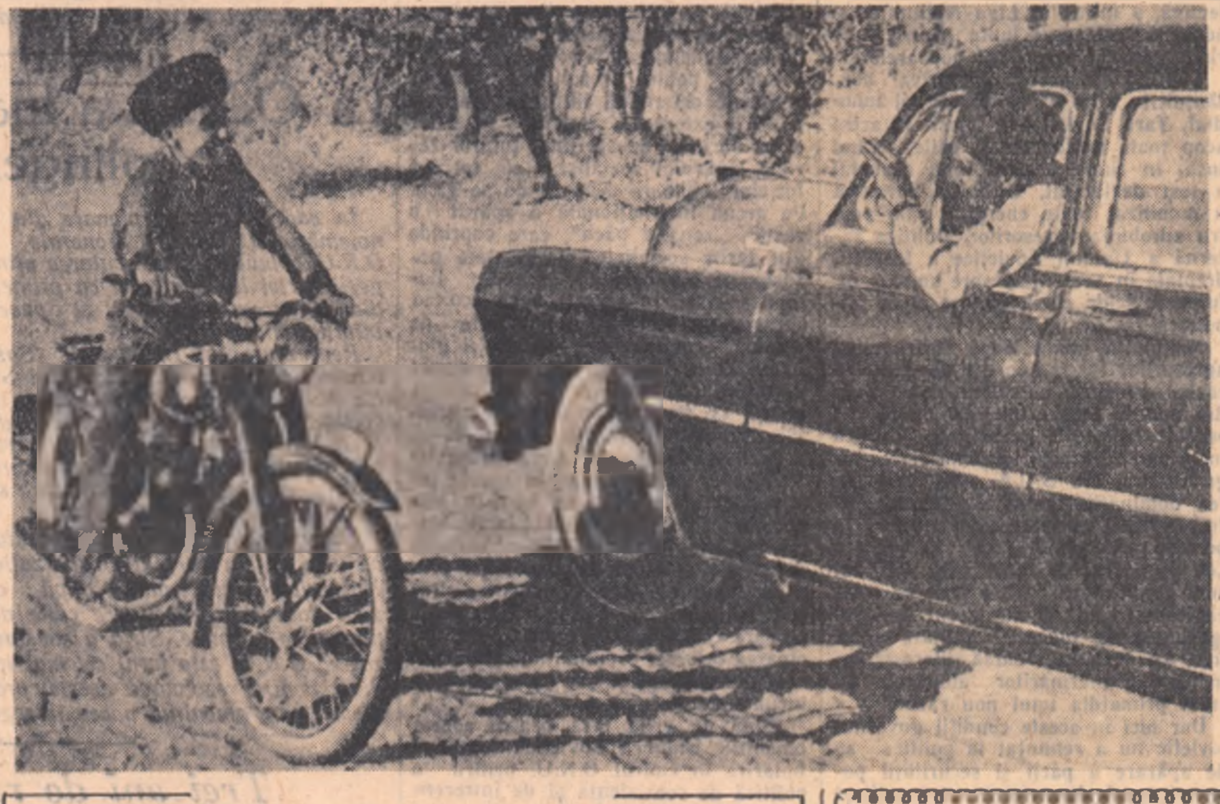
In Rusia țaristă școlile agricole superioare și medii au dat în cinci ani (1909—1913) 3.100 de specialiști. In Uniunea Sovietică au fost pregătiți în cursul celui de al cincilea plan cincinal 203.000 de specialiști, iar în cursul celui de al șaselea plan cincinal se vor pregăti 324.000 de specialiști.

Numărul specialiștilor agricoli din Uniunea Sovietică crește necontenit. Iată un tabel al acestei creșteri:

	1940	1953	1956
In total specialiști	168.000	312.000	475.000
Specialiști cu studii superioare	70.000	134.000	180.000
Specialiști din colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri	48.000	120.000	cca. 300.000

In S.M.T.-uri s-au creat cadre permanente de mecanizatori. Numărul total al muncitorilor din S.M.T.-uri se ridică la aproape 2 milioane de oameni. Școlile rezervelor de muncă au pregătit în anii 1954—1956 863.000 de mecanizatori pentru S.M.T.-uri.

După ritmul pregătirii și după numărul specialiștilor, Uniunea Sovietică a întrecut toate țările capitaliste, inclusiv Statele Unite ale Americii.

Bairam Karaev, șeful brigăzii a doua de tractoare de la S.M.T. Mariiskaia (R.S.S. Turkmenă), este un muncitor destoinic. La începutul acestui an el a primit titlul de Erou al Muncii Socialiste. Iată-l în fotografie la volanul automobilului său personal. Pe motocicletă e fiul său, școlarul Redjen Karaev.

BAZA TEHNICO-MATERIALĂ a agriculturii

Inainte de Revoluție, țăranii din Rusia lucrau pămîntul cu mijloace primitive. Potrivit unui recensămînt din anul 1910, ei aveau:

7,8 milioane unelte primitive de arat;

2,2 milioane pluguri de lemn;

4,2 milioane pluguri de fier;

17,7 milioane boroane de lemn.

La începutul anului 1957, agricultura Uniunii Sovietice dispunea de:

1.577.200 tractoare (convenționale de 15 c.p.);

385.000 combine cerealiere;

631.000 autocamioane.

S-a schimbat radical structura forțelor energetice din agricultura țării (în procente față de totalul existent):

	1916	1956
motoare mecanice	0.8	94.6
vite de muncă exprimate în forță mecanică	99,2	5,4

Sporește în ritm rapid înzestrarea tehnică a S.M.T.-urilor. In anul 1930, S.M.T.-urile aveau 25.000 tractoare convenționale de 15 c.p., în anul 1940 — 557.000, iar în anul 1956 — 1.178.000. A crescut mult și parcul de combine: de la 7 în anul 1930, la 153.000 în 1940 și la 291.000 în anul 1956.

In agricultură găsește o aplicare tot mai mare energia electrică, energie care ridică mult productivitatea muncii. Cu fiecare mie de kilowați-oră de energie electrică ce se consumă în producția agricolă, se economisesc 300 zile-om și 100 zile-cal.

In anul 1955 erau electrificate peste 23.000 de colhozuri, aproape toate S.M.T.-urile și 4.700 de sovhozuri. In afară de aceasta, peste 20.000 de colhozuri foloseau energia electrică a uzinelor electrice mobile ale S.M.T.-urilor pentru tunsul oilor.

Consumul de energie electrică din agricultura Uniunii Sovietice a crescut de la 538 milioane kilowați-ore în anul 1940 la 4.048.000.000 kilowați-ore în anul 1955. In cursul celui de al șaselea plan cincinal se va desăvîrși electrificarea sovhozurilor și a S.M.T.-urilor și se va dubla numărul colhozurilor electrificate.

● Numai în anul 1956 șeptelul de vite cornute mari din U.R.S.S. a crescut cu 3.500.000 capete, numărul porcilor a crescut cu 4.200.000, iar al oilor cu 4.000.000. In trei ani (1954-1956) producția de carne a crescut cu 11 la sută, producția de lapte cu 35 la sută, iar aceea de ouă cu 21 la sută.

● In fiecare minut se fabrică în U.R.S.S. un automobil și la fiecare două minute și jumătate un tractor. Intr-un an industria sovietică produce aproape o jumătate de milion de automobile și aproape 200.000 de tractoare.

● Un procent din producția de energie electrică din anul 1956 era egal cu întreaga producție de energie electrică din anul 1913. In prezent se produce în Uniunea Sovietică în 24 de ore tot atîta energie electrică cîtă s-a produs în tot cursul anului 1920.

O industrie puternică — temelia economiei naționale

Sub conducerea Partidului Comunist, poporul sovietic a creat o puternică industrie. Incordindu-și toate puterile, fără nici un ajutor din afară, tînărul stat socialist sovietic a lichidat rămînerea în urmă a țării în domeniul industrial și și-a făurit o industrie grea de prim rang. Puternica industrie a Uniunii Sovietice a fost creată în mai puțin de 20 de ani de pace. Statele Unite ale Americii au avut nevoie pentru aceasta de aproape 100 de ani, iar Anglia de aproape 200 de ani. In răstimp de 40 de ani, din 1917 pînă în 1957, producția industrială a Uniunii Sovietice a crescut de 33 de ori, iar producția mijloacelor de producție de 74 ori.

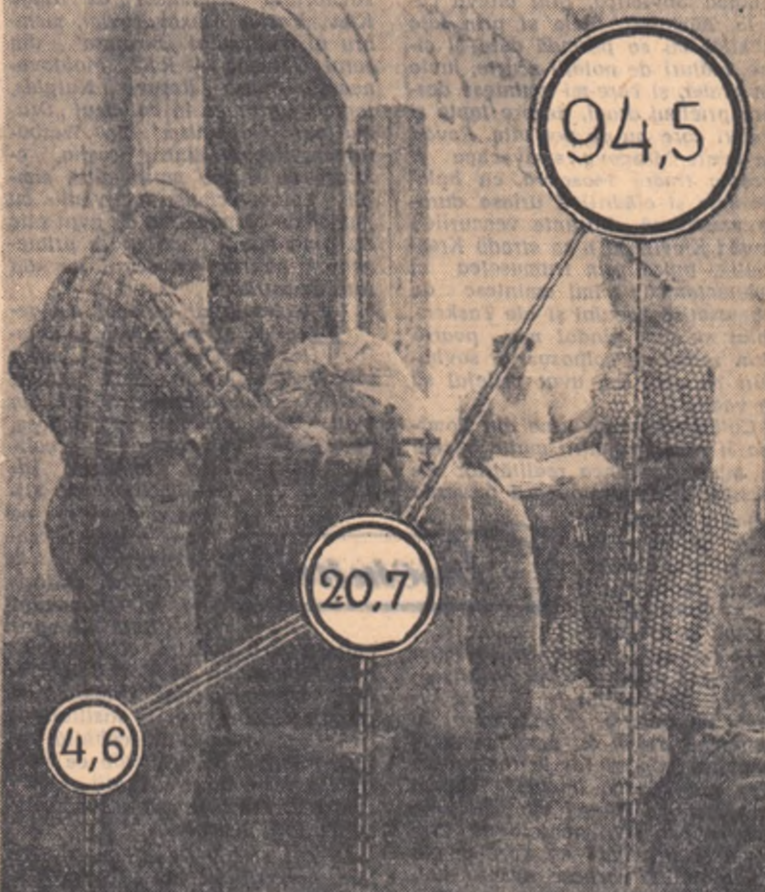
Țara Sovietică a făcut un uriaș salt de la tehnica primitivă și înapoiată din trecut la industria de prim rang de azi, la uriașele uzine hidroelectrice, la automatica, telemecanica și folosirea energiei atomice din zilele noastre.

După volumul producției sale industriale, U.R.S.S. ocupă al doilea loc în lume și primul loc în Europa. In opt zile se realizează în U.R.S.S. o producție industrială egală cu aceea din tot cursul anului 1917. In Uniunea Sovietică se fabrică acum mult mai multe utilaje decît în Anglia, R.F. Germană și Franța luate la un loc.

Ca să ne dăm seama de proporțiile dezvoltării industriei în U.R.S.S., e destul să cercetăm acest tablou comparativ al creșterii producției industriale în U.R.S.S. și în țările capitaliste:

In comparație cu anul 1913, în anul 1956 producția industrială a crescut
- în U.R.S.S. — de peste 30 ori
- în S.U.A. — de 4,1 ori
- în Anglia — de 1,8 ori
- în Franța — de 1,9 ori.

In anii puterii sovietice au fost create în U.R.S.S. noi ramuri industriale, printre care industria de mașini agricole moderne, industria de tractoare, de automobile și industria chimică. Aceste ramuri au permis o bună înzestrare tehnică a agriculturii, asigurîndu-i dezvoltarea măreață din zilele noastre.

Forța principală a colhozurilor și temelia bunăstării colhoznicilor o constituie gospodăria obștească. Veniturile colhozurilor sporesc cu fiecare an. Graficul de mai sus arată creșterea veniturilor obținute de colhozuri în răstimp de un sfert de veac (în miliarde ruble).

ANII MARILOR ÎNFĂPTUIRI

K. SAPOȘNIKOV
redactor șef adjunct al ziarului „Selskoe Hoziaistvo"

In marea noapte de 7 spre 8 noiembrie 1917, cînd muncitorii, soldații și marinarii revoluționari luau cu asalt Palatul de Iarnă, cînd în toată Rusia ardeau vîlvătăile insurecției biruitoare, cel de al doilea Congres al Sovietelor pe întreaga Rusie, întrunit la Smolnîi, a dat, după Decretul despre pace, Decretul despre pămînt.

Acest document istoric constituia începutul marilor prefaceri revoluționare din agricultura Țării Sovietice și din viața satului în general: țăranii au primit peste 150 milioane hectare de pămînt din fostele domenii ale țarului, moșierilor și statului. Mai tîrziu, țărănimea muncitoare care a intrat în colhozuri a luat în stăpînire și pămînturile care aparținuseră chiaburilor.

Măsurile luate de partid și de puterea sovietică în primii ani de după Revoluția din Octombrie au dus la dezvoltarea agriculturii, au făcut să se ridice în considerabilă măsură nivelul de trai al țărănimii muncitoare. Dar putea oare agricultura, rămînînd fărîmițată, să meargă înainte, spre socialism? Nu, nu putea.

Era necesar să se treacă de la gospodăriile țărănești mici, înapoiate la gospodăriile obștești mari, înzestrate cu mașini, puse pe temelii științifice capabile să producă o mai mare cantitate de grîne și de alte produse.

In acea vreme, datorită industrializării țării, se puseseră de la o trainică temelie pentru înzestrarea tehnică a satului. Au luat ființă ramuri întregi industriale care deserveau agricultura: construcția de tractoare, de mașini agricole ș.a. Clasa muncitoare putea da acum țărănimii tractoare și combine, carburanți, îngrășăminte. Industrializarea țării a îngăduit să se treacă la punerea în practică a marilor idei leniniste cu privire la colectivizarea agriculturii, punîndu-se pentru totdeauna capăt înapoierii de veacuri a satului din anii stăpînirii țariste, aducîndu-se satul pe drumul socialismului.

La sate s-a statornicit o orînduire nouă, socialistă

Colectivizarea agriculturii s-a efectuat în linii generale în trei-patru ani. A început construcția masivă de stațiuni de mașini și tractoare. Țărănimea sovietică s-a desprins pentru totdeauna de malurile capitalismului și a pornit, în alianță cu clasa muncitoare, înainte spre socialism.

In prezent, în locul celor 25 milioane de gospodării țărănești individuale mici, în U.R.S.S. există 84.800 de colhozuri, 8.742 stațiuni de mașini și tractoare și 5.773 sovhozuri. Toate acestea sînt gospodării mari cu o înaltă mecanizare. In anul 1955 reveneau în mijlociu de fiecare colhoz 1.699 hectare de semănături, iar de fiecare sovhoz — 5.000 hectare. S-a schimbat din rădăcini însuși caracterul muncii agricole a crescut mult productivitatea acesteia. La începutul anului 1957, agricultura sovietică dispunea de 1.577.200 tractoare convenționale de 15 c. p. și 385.000 combine cerealiere. In afară de aceasta, colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile posedă milioane de pluguri, semănători, cultivatoare, secerători trase de tractor și alte felurite mașini speciale pentru cultura bumbacului, a sfeclei, a legumelor, pentru plantațiile de ceai ș.a. In colhozuri peste 80 la sută din toate muncile de cîmp sînt efectuate de S.M.T.-uri. In sovhozuri muncile de cîmp sînt aproape în întregime mecanizate.

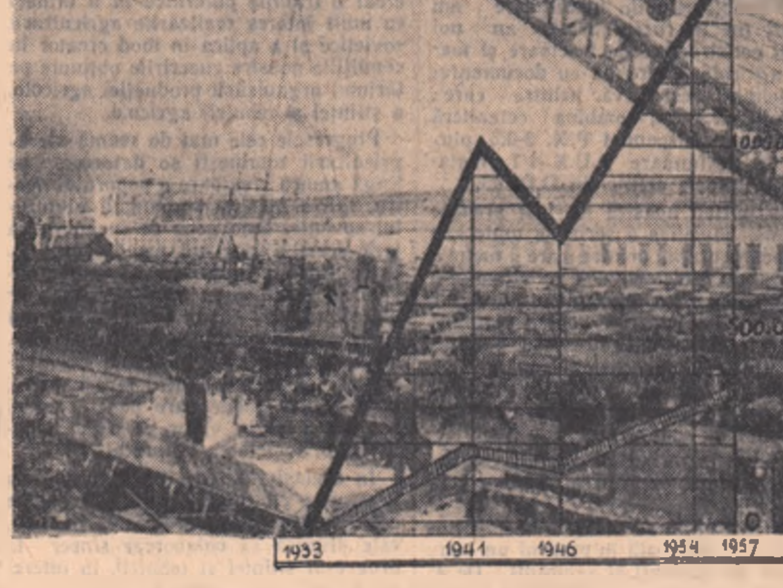
In agricultura Uniunii Sovietice este folosită tot mai mult energia electrică, energie care ridică considerabil productivitatea muncii.

Au crescut colosal de mult investițiile făcute de stat în agricultură. In anii 1946—1950 aceste investiții s-au ridicat la 25,4 miliarde ruble, în anii 1951—1955 la 66,8 miliarde, iar în perioada 1956—1960 se proiectează să se investească 120 miliarde ruble.

Pe măsura dezvoltării și consolidării gospodăriei obștești a colhozurilor sporesc și propriile lor investiții. In anii 1946—1950 colhozurile au cheltuit pentru gospodăria obștească 29 miliarde ruble, în anii 1951—1955 — 62,3 miliarde, iar în perioada 1956—1960 se vor investi sume mult mai mari.

Agricultura socialistă are la temelia ei știința. In Uniunea Sovietică funcționează 3 academii de științe agricole, 138 institute de cercetări științifice agricole cu 14 filiale, 418 stațiuni experimentale și de selecționare, 224 puncte, cîmpuri și laboratoare de sprijin, 100 școli superioare agricole, 22 stațiuni de experimentare a mașinilor agricole și 1.553 sectoare de experimentare a soiurilor. In regiuni, ținuturi și republici s-au organizat 98 de stațiuni complexe. In anumite zone natural-economice ale țării s-au organizat 34 institute zonale, cu o vastă rețea de puncte de sprijin în colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri.

In colaborare cu fruntașii producției agricole, oamenii de știință sovietici au creat 2.329 soiuri de culturi agricole, 36 de rase de animale, sute de noi mașini și unelte de mare productivitate.

Industria sovietică pune la îndemîna oamenilor muncii de pe ogoare un număr tot mai mare de felurite mașini agricole, care ușurează munca omului și asigură obținerea de recolte bogate. Graficul de mai sus arată creșterea parcului de tractoare (săgeata neagră) și combine (săgeata hașurată).

In U. R. S. S. producția agricolă a sporit de 2,7 ori

Toate acestea fac să crească productivitatea muncii colhoznicilor și a lucrătorilor din S.M.T.-uri și sovhozuri, fac să sporească cantitățile de produse agricole. In comparație cu anul 1913, producția globală a agriculturii socialiste a crescut în anul 1956 de 2,7 ori. In prezent Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în ceea ce privește semănăturile de cereale.

In anul 1956, recolta la hectar a culturilor de cereale a crescut cu 27 la sută în comparație cu anul 1950, iar recolta globală de cereale a crescut cu 57 la sută. In Țara Sovietică sînt rezerve uriașe pentru sporirea recoltei la hectar și a producției globale de cereale. Cel mai rapid și mai accesibil izvor de sporire a producției de cereale îl constituie valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite. In anii 1954-1956 s-au desțelenit în total 35,9 milioane hectare de asemenea pămînturi. Au fost extinse mult culturile de porumb și a sporit producția la hectar. Suprafața însămînțată cu această valoroasă cultură a crescut în U.R.S.S. de la 3,5 milioane hectare în anul 1953 la 23,9 milioane hectare în anul 1956.

Uniunea Sovietică ocupă primul loc în lume în ceea ce privește recolta la hectar și calitatea bumbacului, precum și producția de fibre de in și aceea de sfeclă de zahăr.

Producția animalieră a crescut aproape de două ori

In Uniunea Sovietică s-au obținut succese însemnate în creșterea animalelor. In ciuda marilor pierderi pe care le-a suferit această ramură în anii războiului, șeptelul depășește acum considerabil nivelul de dinainte de Revoluție, iar producția globală în ramura creșterii animalelor a sporit în anul 1956 aproape de două ori în comparație cu anul 1913.

Șeptelul se dezvoltă cu repeziciune. In aceeași vreme crește vizibil și productivitatea vitelor. Astfel, în anii 1955 și 1956 producția de lapte pe țară a crescut cu 11 milioane tone, sau aproape cu 30 la sută. In primul semestru al anului 1957 s-a obținut în colhozuri și sovhozuri de 2,5 ori mai mult lapte decît în primul semestru al anului 1953.

Comitetul Central al P.C.U.S. a pus în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina de a ajunge în anii apropiați Statele Unite ale Americii în ceea ce privește producția de lapte și carne pe cap de locuitor.

In colhozuri, S.M.T.-uri și sovhozuri se duce în această direcție o muncă uriașă. In regiunea Riazan, de pildă, s-a hotărît să se producă în anul 1960 de 3,5 ori mai mult lapte și de 2 ori mai multă carne decît s-a obținut în anul 1956. In colhozurile și sovhozurile din regiune s-au și pus la îngrășat peste 100.000 de porci. Pentru a se spori numărul vacilor de muls, în colhozuri se organizează ferme speciale pentru creșterea junicilor. La aceste ferme se află în prezent peste 82000 de junici, iar pînă la sfîrșitul anului numărul lor se va ridica la peste 180.000.

Colhozul asigură țăranilor un trai îmbelșugat

In anii din urmă s-au luat în Țara Sovietică măsuri economice și organizatorice din cele mai serioase, menite să ducă la îmbunătățirea continuă a vieții țăranilor. Au fost majorate prețurile de achiziționare a multor produse agricole și animaliere. Noul sistem de planificare oferă colhozurilor largi posibilități de inițiativă economică. Colhozurile, S.M.T.-urile și sovhozurile sînt aprovizionate cu cantități tot mai mari de semințe de soi, îngrășăminte minerale, animale de rasă, etc.

Dezvoltarea construcției socialiste în satul sovietic aduce o vizibilă creștere a veniturilor bănești ale colhozurilor. Iată cum au crescut aceste venituri în medie pe fiecare colhoz: în anul 1932 — 22.000 ruble, în 1940 — 88.000, în 1953 — 543.000, în 1956 — 1.143.000 ruble.

In colhozuri se fac, mai cu seamă de cîțiva ani încoace, mari lucrări de construcție, pentru nevoile gospodărești, cît și cele culturale, cum și mari construcții de locuințe.

UNIUNEA SOVIETICĂ — luptător consecvent și dîrz pentru cauza păcii

Este bine cunoscut faptul că primul act de politică externă al statului sovietic a fost Decretul Leninist asupra păcii, emis la 8 noiembrie 1917, în care se exprima dorința fierbinte a oamenilor muncii din întreaga lume de a se pune capăt războiului imperialist.

În Decret, guvernul sovietic a condamnat războiul imperialist și a formulat condițiile încheierii unei păci drepte, democratice, a unei păci fără înrobirea popoarelor slabe, fără asuprire și violență.

Programul unei păci cu adevărat democratice lansat de Revoluția Socialistă victorioasă din Octombrie prevedea asigurarea drepturilor suverane, apărarea libertății și a intereselor tuturor popoarelor mari și mici, dezvoltate și înapoiate. Și, cu toate că guvernele țărilor aflate în război nu au răspuns la propunerile sovietice cu privire la pace, ideile păcii au început să pătrundă în conștiința maselor, mișcarea pentru încetarea războiului a început să se extindă, iar imperialiștii au fost nevoiți să grăbească sfîrșitul războiului.

Apariția Țării Sovietice și politica ei externă au creat o situație primejdioasă pentru scopurile tîlhărești ale imperialiștilor. De aceea, statul sovietic, care din prima zi a existenței sale a proclamat decretul păcii și și-a exprimat dorința de a trăi în prietenie cu toate popoarele, a trebuit să pună mîna pe arme și să-și apere viața, independența și dreptul de a-și rezolva singur treburile. Este bine cunoscut faptul că intervenționiștii au fost zdrobiți și nevoiți să se retragă. A urmat perioada dezvoltării pașnice, pe glob s-a afirmat prima țară socialistă. De la bun început, lupta hotărîtă pentru pace a Uniunii Sovietice a fost determinată nu de slăbiciune, ci că a decurs din natura socialistă, profund umană a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În cursul anilor următori, cu toată împotrivirea aproape generală a cercurilor guvernante ale statelor capitaliste, guvernul sovietic a luptat neobosit și consecvent pentru ca în relațiile internaționale să domnească pacea și colaborarea. Totodată guvernul sovietic a luptat permanent pentru a obține ca la baza relațiilor reciproce dintre statul sovietic și celelalte țări să fie pus principiul coexistenței pașnice a statelor cu sisteme diferite.

În anii 1932—1933, în condițiile ivirii primejdiei războiului o dată cu venirea la putere a hitleriștilor în Germania și cu actele agresive ale militarismului japonez, Uniunea Sovietică a pornit la luptă activă pentru crearea unui sistem de securitate colectivă, a intrat în Liga Națiunilor și acolo a desfășurat lupta pentru întărirea păcii și securității popoarelor.

Luptînd consecvent împotriva dezlănțuirii unui al doilea război mondial, Țara Sovietică a folosit în acest scop toate mijloacele și căile. Cînd însă, în ciuda acestui fapt, războiul a fost dezlănțuit, Uniunea Sovietică a mobilizat toate energiile sale pentru zdrobirea agresorilor. Politica externă a Uniunii Sovietice a fost îndreptată în acest timp spre unirea tuturor forțelor păcii, pentru lupta împotriva fascismului.

Nu multă vreme după înfrîngerea agresorilor fasciști în cel de-al doilea război mondial, omenirea s-a văzut din nou în fața primejdiei unor noi pregătiri militare. Aceasta se explică în primul rînd prin tendința cercurilor guvernante din S.U.A. spre instaurarea dominației mondiale americane. Imperialiștii americani au trecut la politica „războiului rece", la politica „de pe poziții de forță". Cu sprijinul unor conducători dintr-o serie de state capitaliste, S.U.A. au trecut la închegarea de blocuri militare agresive, au dezlănțuit cursa înarmărilor, inclusiv a înarmărilor atomice, au creat primejdia unui nou război.

Dar nici în aceste condiții guvernul sovietic nu a renunțat la politica sa de apărare a păcii și securității popoarelor, ci, dimpotrivă, a intensificat această politică. Luptînd pentru încetarea agresiunii în Coreea și Indochina, apărînd drepturile Indoneziei, țărilor arabe și tuturor popoarelor care luptă pentru independența lor, acordînd ajutor multilateral țărilor care s-au eliberat de sub jugul imperialismului, apărînd drepturile popoarelor mici și slabe, pronunțîndu-se împotriva cursei înarmărilor și a blocurilor militare, întărind legăturile de prietenie cu statele sistemului socialist, urmărind stabilirea și dezvoltarea de contacte prietenești cu toate celelalte țări, Uniunea Sovietică apără ceea ce este mai important și mai scump pentru popoare — pacea.

Totodată, în fiecare etapă a luptei pentru pace și securitatea popoarelor, statul sovietic a formulat un program concret, care corespunde năzuințelor maselor.

Pentru etapa actuală, acest program a fost formulat în raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. la Congresul al XX-lea al partidului: „Asigurarea securității colective în Europa, asigurarea securității colective în Asia, dezarmarea — iată trei probleme deosebit de importante a căror rezolvare poate crea o bază pentru o pace trainică și îndelungată".

Lupta pentru rezolvarea acestor probleme determină întreaga linie a politicii externe a Uniunii Sovietice și se bucură de sprijinul tuturor țărilor lagărului socialist, al tuturor forțelor iubitoare de pace de pe glob. Pe arena internațională a apărut o vastă „zonă a păcii", care cuprinde atît țările socialiste, cît și state nesocialiste iubitoare de pace din Europa și Asia. În această zonă locuiesc aproape un miliard și jumătate de oameni — majoritatea populației globului. Ei se pronunță împotriva cursei înarmărilor, împotriva politicii „de pe poziții de forță", împotriva „războiului rece" și a blocurilor agresive.

Poziția adoptată de Uniunea Sovietică în ce privește oprirea cursei înarmărilor și interzicerea armelor atomice nu se datorește slăbiciunii. Marea victorie înregistrată de oamenii de știință și tehnicienii sovietici prin experimentarea rachetei balistice intercontinentale dovedește că măsurile pe care U.R.S.S. le ia pentru preîntîmpinarea oricărei eventualități și pentru asigurarea propriei sale securități sînt încununate de succes.

Plină de grijă însă pentru soarta omenirii, Uniunea Sovietică luptă cu hotărîre în cadrul O.N.U. pentru o politică de coexistență și de întrecere pașnică.

Iată de ce oamenii simpli din întreaga lume văd în Uniunea Sovietică un luptător sigur și dîrz pentru cauza păcii și a progresului. Iar politica externă a Țării Socialiste slujește de la început pînă la sfîrșit această cauză nobilă.

Prietenie

Însemnări

Răsfoiesc filele cu însemnările culese cu prilejul unei călătorii pe care am făcut-o spre sfîrșitul anului trecut în Uniunea Sovietică. Sînt cîteva caiete. Răsfoiesc filele și prin fața ochilor îmi se perindă date și cifre, alături de notații scurte, luate în grabă, și care-mi amintesc despre prieteni dragi, despre fapte și locuri care nu se pot uita. Revăd în minte Moscova, străvechea și veșnic tînăra Moscovă, cu bulevardele și clădirile-i uriașe durate anume sa înfrunte veacurile; revăd Kievul cu a sa stradă Kreșciatik, unică prin frumusețea ei arhitectonică; îmi amintesc de frumusețile Bacului și ale Tașkentului și apoi gîndul mă poartă prin zecile de colhozuri și sovhozuri pe care am avut prilejul să le văd.

Călătorului care vine din Romînia îi rămîne pentru multă vreme în minte imaginea realităților sovietice. Îl impresionează puternic măreția orașelor și grija cu care sînt rînduite și gospodările satele; îl impresionează avîntul și tenacitatea cu care oamenii sovietici cuceresc viitorul. Dar cîte lapte și lucruri nu te fac să vibrezi de emoție și admirație la contactul direct cu acest mare și înzestrat popor! Iar la toate acestea se adaogă bucuria care-ți umple inima atunci cînd simți la fiecare pas sentimentele de dragoste și prietenie cu care oamenii sovietici vorbesc despre noi, despre poporul și țara noastră. Nu a fost localitate pe care s-o vizitez unde să nu fiu întrebat despre oamenii din țara noastră, despre munca și succesele lor, și unde să nu primesc zeci de mesaje de salut și urări de bine din partea gazdelor către prietenii din Romînia.

Iată, într-una din seri am fost oaspete în colhozul Trei Virișoinii din regiunea Vinița. Am vizitat gospodăria colhozului — o gospodărie strașnică — am gustat din bucatele ce se găseau din belșug pe masă. Satisfăcînd dorința gazdelor a trebuit să răspund la zeci de întrebări despre realitățile din satele noastre, să povestesc despre munca și viața colectiviștilor noștri, despre felul în care muncesc și trăiesc mecanizatorii, despre activitatea și preocupările inginerilor și să umplu cîteva file de caiet cu urările și dorințele de bine pe care cei ce se găseau de față doreau să le transmită oamenilor muncii de la noi. N-am să uit niciodată emoția pe care am încercat-o cînd, la plecare, bătrînul Volotiuk Karp Petrovici, simpaticul președinte al colhozului, m-a îmbrățișat și sărutîndu-mă mi-a spus:

— Să duci colectiviștilor și tuturor țăranilor din Romînia salutul nostru prietenesc și să le spui că le dorim din toată inima succese cît mai mari în viața nouă ce și-o clădesc.

Inginera Valeria Ghenadievna, șefa ocolului silvic Jurașlovski, din raionul Tulcino, Alexandr Nicolaevici Bobrovnic, directorul sovhozului legumicol de lîngă Kiev, Vasile Alexandrovici, membru al colhozului „Biruința" din satul Cojușno — R.S.S. Moldovenească, tînăra Rzaeva Narghis, inginer agronom în colhozul „Drumul spre Comunism" din Azerbaidjean, fiecare dintre aceștia, alături de foarte mulți alții, simpli colhoznici sau activiști cu munci de răspundere, au avut cîte un gînd bun, cîte o urare prietenească pentru cunoscuții lor din țara noastră.

La Institutul unional de genetică și selecție a plantelor din Odesa n-am putut zăbovi mai mult decît cîteva ceasuri. În răstimpul acesta am avut însă prilejul să cunosc, pe lîngă remarcabilele realizări ale acestei renumite instituții, și sentimentele de stimă și prețuire pe care eminenții săi colaboratori le poartă cercetătorilor și oamenilor de știință din agricultura țării noastre. Academicianul Kiricenko Feodor Grigorievici, academicianul Musiiko și ceilalți colaboratori ai institutului mi-au vorbit cu multă căldură despre relațiile de prietenie ce s-au stabilit între ei și savanții și cercetătorii care lucrează în domeniul agriculturii noastre.

La mii și mii de kilometri de țara noastră, în îndepărtatul Uzbekistan, am auzit aceleași cuvinte de stimă și prețuire despre Romînia și oamenii ei. Într-o seară am poposit într-un colhoz din regiunea Tașkent, al cărui președinte, Hamrakul Tursum Kulov, a fost distins de șase ori cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, pentru meritele excepționale în conducerea colhozului. Minunați prieteni are țara noastră în oameni ca Tursum Kulov! El are multe cuvinte de admirație la adresa poporului nostru. Printre altele, Tursum Kulov mi-a vorbit mult despre prețuirea pe care o nutrește eminentului nostru savant, academicianului C. I. Parhon, și cercetărilor sale.

Aș putea înșira aici multe exemple, aș putea da multe nume. Fiindcă pretutindeni pe unde am fost în răstimpul celor 30 de zile petrecute în Uniunea Sovietică, străbătînd mii de kilometri, pretutindeni am întîlnit minunatele flori ale prieteniei pe care poporul sovietic le-a sădit în marea și frumoasa sa grădină și pe care le îngrijește cu pricepere și pasiunea unui grădinar iscusit. Sînt aceleași flori care sub soarele Marelui Octombrie cresc și înfloresc și pe pămîntul patriei noastre și care astăzi sînt mai frumoase ca niciodată pînă acum, iar mîine vor fi și mai frumoase ca azi.

VALERIU BUDURU

O nouă reducere de prețuri în Uniunea Sovietică

Începînd de la 1 noiembrie, populația Uniunii Sovietice cumpără o serie de produse alimentare și industriale la prețuri noi, reduse. Această nouă reducere — a patra în 1957 — se aplică la prețurile cu amănuntul la carnea de porc — în medie cu 14-15 la sută, iar la gîște și rațe cu 12,5 la sută. Corespunzător se reduc prețurile la mîncăruri și semipreparate din carne de porc și păsări în întreprinderile de alimentație publică. De asemenea, s-au ieftinit aparatele de radio, aparatele de radio cu pik-up, ceasurile, aspiratoare de praf și alte mărfuri.

Cîștigul anual total realizat de populație datorită reducerilor de prețuri din acest an numai la produsele alimentare reprezintă aproximativ 1 miliard de ruble.

La O.N.U. a luat sfîrșit discutarea plîngerii Siriei

În cadrul ședinței plenare din 1 noiembrie a Adunării Generale a O.N.U. a luat sfîrșit discutarea plîngerii Siriei în legătură cu primejdia pentru securitatea ei și pacea internațională.

Reprezentantul Indoneziei, Sastroamidjojo, a chemat Turcia și Siria să-și reglementeze relațiile în spiritul principiilor conferinței de la Bandung, la care au luat parte cele două țări, și a chemat autorii celor două proiecte de rezoluție să renunțe la punerea lor la vot.

Bitar, delegatul Siriei, a arătat că țara sa s-a adresat Organizației Națiunilor Unite numai după ce s-au dovedit nefolositoare căile diplomatice normale. Siria a considerat că O.N.U. este forul cel mai indicat pentru rezolvarea acestei probleme, care amenință pacea întregii lumi. Bitar a declarat că Siria este gata să accepte propunerea lui Sastroamidjojo cu condiția ca problema inclusă la cererea ei pe ordinea de zi a Adunării Generale să rămînă în continuare pe această ordine de zi și cu condiția ca Turcia să-și retragă trupele de la frontiera siriană, înlăturînd prin aceasta însăși cauza care a determinat prezentarea plîngerii Siriei.

Reprezentantul Turciei s-a declarat la rîndul său de acord cu propunerea delegatului Indoneziei de a nu se insista asupra punerii la vot a proiectelor de rezoluție, deși și-a exprimat nemulțumirea pentru faptul că această chestiune a rămas pe ordinea de zi a Adunării Generale a O.N.U.

Trei ani de război în Algeria

La 1 noiembrie s-au împlinit trei ani de la începutul luptei armate a poporului algerian pentru libertatea și independența sa.

În prezent, o singură zi de operațiuni militare costă Franța aproximativ două miliarde de franci. În 1955 acest război a costat Franța 272 miliarde franci, în 1956 — 619 miliarde franci, în 1957 — 678 miliarde franci.

În fiecare zi pier bărbați, femei și copii. În Algeria suferă întreg poporul. În Franța toate familiile sînt neliniștite de soarta tinerilor.

NOTĂ

Viitoarea direcție... Luna!

La Congresul de Astronautică de la Barcelona ale cărui lucrări s-au terminat de curînd, un gazetar s-a apropiat de șeful delegației sovietice, savantul Leonid Sedov și i-a pus obișnuita întrebare:

— Care sînt impresiile dumneavoastră?

La care Sedov i-a răspuns: „Sper că o rachetă sovietică va ajunge într-un viitor foarte apropiat în Lună".

Iată, așadar, că lansarea cu succes a celor doi sateliți artificiali sovietici a permis să se scurteze considerabil timpul ce se credea a fi necesar pînă cînd Luna își va dezvălui tainele sale omului.

În actualul stadiu al cuceririlor științifice și tehnice, dificultățile ce au mai rămas de învins nu sînt importante. Savantul sovietic Iuri Hlebțevici, autorul unui proiect numit „L.M.V." (Luna-Marte-Venus), a calculat că drumul pînă în planeta Venus va dura 146 de zile, iar pînă în Marte 258 de zile.

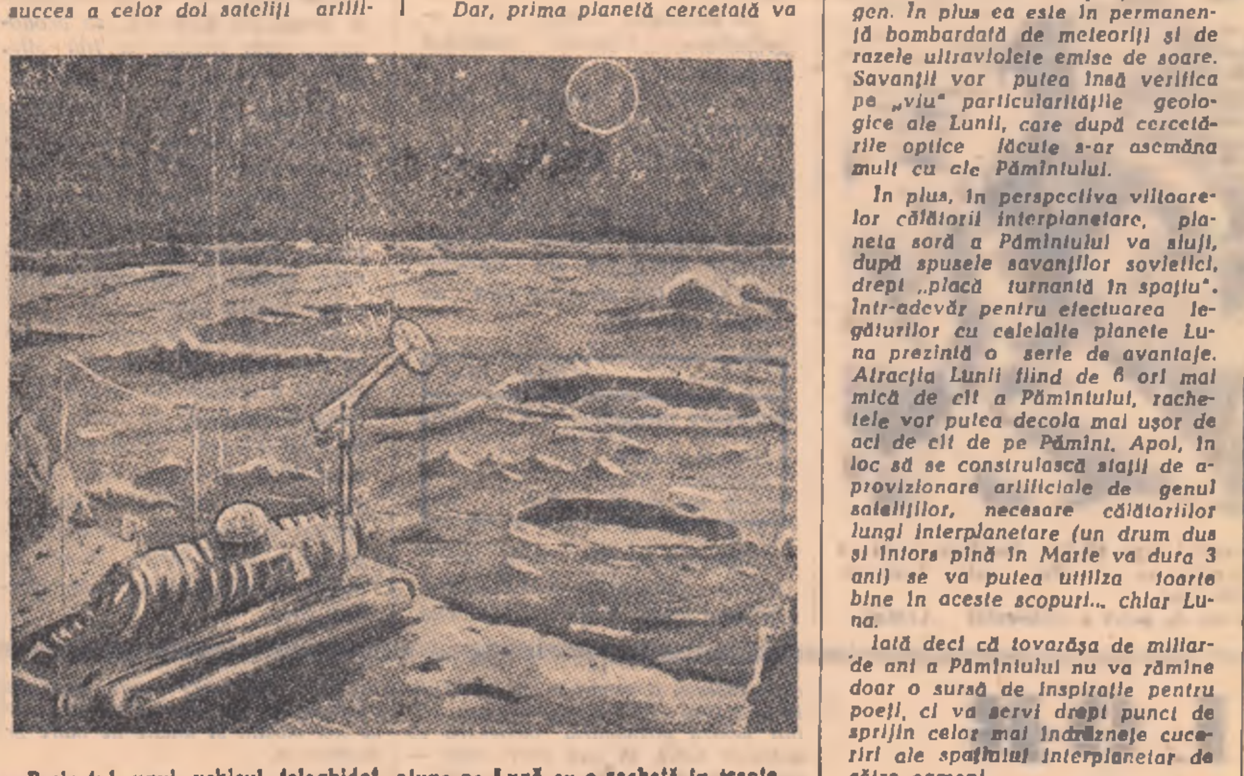
Dar, prima planetă cercetată va fi totuși Luna. Aceasta deoarece ne desparț de ea numai 384.000 km, adică o distanță relativ redusă față de Marte sau Venus. Apoi, studiul scoarței sale și a reliefului va aduce date interesante cu privire la evoluția planetelor sistemului solar. Fiind probabil lipsită de atmosferă, Luna va oferi astronomilor o platformă ideală pentru observațiile lor.

Se știe, în ciuda afirmațiilor fanteziste, că Luna este o planetă fără viață, lipsită de apă și de oxigen. În plus ea este în permanență bombardată de meteoriți și de razele ultraviolete emise de soare. Savanții vor putea însă verifica pe „viu" particularitățile geologice ale Lunii, care după cercetările optice făcute s-ar asemăna mult cu ale Pămîntului.

În plus, în perspectiva viitoarelor călătorii interplanetare, planeta soră a Pămîntului va sluji, după spusele savanților sovietici, drept „placă turnantă în spațiu". Într-adevăr pentru efectuarea legăturilor cu celelalte planete Luna prezintă o serie de avantaje. Atracția Lunii fiind de 6 ori mai mică de cît a Pămîntului, rachetele vor putea decola mai ușor de aci de cît de pe Pămînt. Apoi, în loc să se construiască stații de aprovizionare artificiale de genul sateliților, necesare călătoriilor lungi interplanetare (un drum dus și întors pînă în Marte va dura 3 ani) se va putea utiliza foarte bine în aceste scopuri... chiar Luna.

Iată deci că tovarășa de miliarde de ani a Pămîntului nu va rămîne doar o sursă de inspirație pentru poeți, ci va servi drept punct de sprijin celor mai îndrăznețe cuceriri ale spațiului interplanetar de către oameni.

L. S.

Proiectul unui vehicul teleghidat ajuns pe Lună cu o rachetă în trepte. Se vede antena de televiziune care va transmite imaginile pe pămînt.

Colaborarea tehnico-științifică pe tărîmul agriculturii între U. R. S. S. și R. P. R.

(Urmare din pag. a 2-a)

numeroase greșeli și la economisirea de numeroase mijloace materiale și bănești.

Colaborarea tehnico-științifică dintre U.R.S.S. și R.P.R. în domeniul agriculturii se efectuează pe un teren larg și pe o mare varietate de teme. Astfel, în domeniul culturii plantelor de cîmp colaborarea cuprinde asemenea probleme importante ca: crearea de soiuri noi de plante mai productive și mai ales de noi soiuri de porumb, viță de vie și legume; nutriția culturilor agricole și practica aplicării îngrășămintelor; metode și procedee pentru sporirea productivității culturilor agricole, metode și mijloace materiale pentru combaterea dăunătorilor și bolilor plantelor; sporirea producției de nutrețuri.

În cadrul colaborării am primit din U.R.S.S. în cursul anului 1957, numai în ceea ce privește semințele de soi: 20 tone de semințe de porumb hibrid dublu VIR 42 prima generație; 500 kg semințe de porumb din hibrizii simpli Svetoci și Slava rezultați din linii autofecundate; cîte 10 kg din soiurile de porumb hibrid VIR 25, Krasnodar 5, Krasnodar 4, Bucovina 2 și Bucovina 1; 100 tone de semințe de floarea-soarelui VNIIMK 8540; cîte 1 tonă semințe de sfeclă de zahăr din soiurile Uladorski 1722 și Ramon 931, cantități diferite de semințe de roșii, mazăriche sparcetă, muștar etc.

În domeniul creșterii animalelor colaborarea tehnico-științifică se desfășoară în direcțiile: studierea problemelor de selecție a animalelor domestice, efectuarea lucrărilor științifice pentru mărirea productivității animalelor; elaborarea problemelor tehnice și teoretice privind însămînțările artificiale la animalele domestice; elaborarea metodelor de preparare a brichetelor furajere, a nutrețurilor combinate și de conservare a nutrețurilor etc. În cursul anului 1957 am primit din U.R.S.S. un număr însemnat de tauri și juninci din rasa roșie de stepă și Siemmenthal, precum și reproducători porcini și ovini. De asemenea, am primit descrierea tehnologiei de preparare a vaccinului contra agalaxiei contagioase la oi după metoda aplicată de Fazaleev, precum și tulpinile respective; descrierea tehnică de preparare a serului anti Aujeschi pe cabaline și altele.

În problemele de mecanizare am primit tot în cursul acestui an noi tipuri constructive de tractoare și mașini agricole, împreună cu documentația tehnică respectivă, printre care: tractorul D.T.-24, combina cerealieră S-8, plugul suspendat P.N. 3-3,5, plugul de desfundare P.U.N.-1,7 instalația de ploaie artificială D.D. 45.

Din partea noastră au fost predate Uniunii Sovietice o serie de materiale și documentații, printre care: metoda determinării elementelor nutritive din sol, monografiile diferitelor rase de oi, descrierea metodicelor pentru diagnosticul alergic al brucelozei la porcine, cu ajutorul bruchelohidrolizantului, descrierea folosirii motorului trifazic asincron cu inele de contact ca transformator de sudură etc.

Un loc important în cadrul colaborării îl ocupă pregătirea cadrelor tehnice.

În instituțiile de învățămînt superior din U.R.S.S. învață în prezent un mare număr de studenți și aspiranți. De asemenea, numeroși ingineri și tehnicieni studiază diferite probleme practice, la fața locului, îmbogățindu-și cunoștințele cu metodica de lucru a cercetătorilor sau cu experiența muncitorilor sovietici.

Colaborarea tehnico-științifică dintre U.R.S.S. și R.P.R. îndeplinește un rol deosebit de important și pozitiv în introducerea progresului tehnic modern, în dezvoltarea impetuoasă a agriculturii noastre pe căile socialismului. În decursul anilor care s-au scurs după eliberarea de sub jugul fascist, în rîndurile lucrătorilor, tehnicienilor, inginerilor, cercetătorilor și oamenilor de știință de la noi s-a creat o tradiție puternică în a urmări cu mult interes realizările agriculturii sovietice și a aplica în mod creator în condițiile noastre cuceririle obținute pe tărîmul organizării producției agricole, a științei și tehnicii agricole.

Progresele cele mai de seamă ale agriculturii romînești se datoresc, pe lîngă munca creatoare a poporului nostru, într-o măsură însemnată ajutorului sovietic. Este greu de închipuit că fără acest ajutor noi am fi putut lichida într-un timp atît de scurt înapoierea seculară în care se găsea agricultura. Cei 40 de ani de existență și de experiență în construirea economiei socialiste sînt un tezaur de învățăminte nu numai pentru țara noastră, ci și pentru țările care pășesc astăzi sau vor păși în viitor pe căile socialismului, societatea viitorului.

În același timp noi nu renunțăm la legăturile cu oricare țară din lume care, respectînd suveranitatea noastră, este dispusă să colaboreze sincer la progresul științei și tehnicii, în interesul păcii și prosperității omenirii.

INFORMAȚII PRONOSPORT

CONCURSUL TUTUROR SPORTIVILOR — Pronosport

Așa arată un buletin Pronosport cu 12 rezultate exacte la concursul nr. 44 (etapa din 3 noiembrie 1957)

I.	R. P. Romînă — Grecia (Camp. mondial)	1
II.	Grecia (B)—R.P. Romînă (B)	X
III.	Progresul Sibiu — Locomotiva Timișoara (Cat. B)	X
IV.	Știința Cluj — Energia Baia Mare (Cat. B)	1
V.	Recolta Reghin — Energia Hunedoara (Cat. B)	1
VI.	Locomotiva Arad — Energia C. Turzii (Cat. B)	1
VII.	Energia Fălticeni — Dinamo Bacău (Cat. B)	X
VIII.	Progresul Suceava — Energia Moreni (Cat. B)	X
IX.	Torino—Milan (Camp. italian)	1
X.	Bologna — Roma (Camp. italian)	X
XI.	Lanerossi — Juventus (Camp. italian)	1
XII.	Genoa — Alessandria (Camp. italian)	Anulat

Deoarece meciul XII nu s-a disputat, conform regulamentului se acordă pronostic gratuit la acest meci tuturor buletinelor depuse.

• PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT SPECIAL DIN 7 NOIEMBRIE 1957:

I. Știința Timișoara—Progresul București (pron. la pauză)
II. Știința Timișoara—Progresul București (pron. final)
III. Dinamo Cluj—Locomotiva București (pron. la pauză)
IV. Dinamo Cluj—Locomotiva București (pron. final)
V. C.C.A. Buc.—Energia Orașul Stalin (pron. la pauză)
VI. C.C.A. Buc—Energia Orașul Stalin (pron. final)
VII. Dinamo Buc.—Energia Petroșani (pron. la pauză)
VIII. Dinamo Buc—Energia Petroșani (pron. final)
IX. Energia Ploești—Progresul Oradea (pron. la pauză)
X. Energia Ploești—Progresul Oradea (pron. final)
XI. Flamura roșie Arad—Energia Tg. Mureș (pron. la pauză)
XII. Flamura roșie Arad—Energia Tg. Mureș (pron. final)

MECIURI DE REZERVĂ:

A. Locomotiva Gara de Nord—Energia Fălticeni (cat. B)
B. Știința București—Dinamo Bacău (Cat. B)

Buletin Meteorologic pentru zilele de 6, 7 și 8 noiembrie

Institutul Meteorologic Central anunță timpul probabil pentru următoarele trei zile:

Vremea se menține umedă și caldă cu cer schimbător. Burniță și ploi parțiale se vor produce mai ales în jumătatea de sud-vest a țării. Vînt slab din sectorul sud. Temperatura aerului rămîne ridicată. Minimele vor oscila între 2 și 11 grade, iar maximele între 12-20 de grade. Ceață parțială cu deosebire dimineața în sudul țării.

Temperatura solului se va menține staționară iar umezeala solului va crește potrivit mai ales în părțile din sud vestul țării.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".